

partii naleraq

4. oktober 2019

EM2019/23

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om fangst og jagt.

Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Vi vil hermed komme med vores udtalelse til fremlagte forslag til Inatsisartutlov om fangst og jagt, og vi viol opfordre til at vi i denne ombæring, har mulighed for at konstruere en velovervejet lov med udgangspunkt i os selv og samfundet som helhed.

Grundlaget for opretholdelse af vores liv i dette land er, at vi udnytter de levende resurser og bruger dem til at spise i vores dagligdag, og den levevis har vi opretholdt i tusinder af år, og den lov vil give os mulighed for at sikre at udnyttelsen af fangstressourcer sker på et bæredygtigt grundlag, hvor der til dels sikres, at fangererhvervet kan fortsætte, og det kan kun nås ved at beskytte de levende ressourcer og sikrer deres afkom.

Det er vores pligt at opretholde en effektiv kontrolmyndighed som en meget vigtig del i bestræbelserne på at realisere og opretholde visionen om en bæredygtig ressourceanvendelse af levende resurser på land og i vandet.

Ved forvaltning af de levende resurser, skal det sikres at fangerne inddrages i bestræbelserne for en bæredygtig ressourceanvendelse, fordi deres ønsker gang på gang ikke bliver hørt i den seneste periode. Vi har siden foråret gentagne gange støttet fangernes opfordringer om merbevilling af narhvals kvoter, da de har problemer med at få tilstrækkelig kødforsyning og at de har svært ved at økonomien til at hænge sammen.

Vi er i dag ikke kommet længere, og det er snart mørketid i Nordgrønland, der bliver snart islæg, som vanskeliggør fangst med kajak, og de det vil medføre store vanskeligheder for fangerne, da det også rammer deres forsyninger af hundefoder.

Vi har fra Partii Naleraq siden 30. juli opfordret Naalakkersuisut med åbent brev om merbevilling, som endnu ikke er besvaret. Der har i løbet af sommeren været to demonstrationer i Avanersuaq, hvor der ligeledes ikke er kommet reaktioner på.

Det er ikke kun det, der er sket i løbet af sommeren, fangerne i Upernavik og omegn har igennem foråret anstrengt sig for merbevilling, som vi har støttet ved at rette henvendelse, hvor vi opfordrede til straks at udvide bevillingen, og der er indtil nu ikke sket noget.

Dertil har fangerne i Tasiilaq og omegn anstrengt sig for merbevilling, som vi har støttet ved at rette henvendelse, hvor vi opfordrede til straks at udvide bevillingen, og der er indtil nu ikke sket noget yderligere. Det er virkelig anstrengende ikke at få reaktioner på vores opfordringer, fordi begrundelserne virkelig er udfordrende, hvor fangernes familier får ringere levevilkår.

Hvad Ittoqqortoormiit angår, har der været anstrengelser for at få tildelt merbevilling, hvor de opfordrede til straks at udvide bevillingen, og der er indtil nu ikke heller ikke sket noget.

Fangererhvervet udøves af mange i yderdistrikterne, fangst er bestemmende for mange familiers levevilkår, og det forpligter os til at inddrage dem ved at høre dem i udformningen af loven.

For en dels vedkommende, har det virkelig været svært at få bevilget et fangstbevis, og hvis man for eksempel har været besætningsmedlem i en fisketrawler, er det umuligt at få et fangstbevis, og det må vi få ændret.

De er på land i mange dage, når de har fri, hvor de udelukkes til at fange dyr, der er kvoter på, dyr som narhvaler, hvidhvaler, hvalros, fugle og andre fangst dyr, og det er paradoksalt at de bor her landet og har familie. Derfor ser hvor vi meget gerne at de inddrages i loven, så de også gives mulighed for at fange dyr.

Vi er glade for at se, at der i loven gives mulighed for at fangstbeviset kommer til at gælde for, at flere dyr, hvor der er sat kvoter på samles i et, og det støtter vi.

Vi vil udtrykke vores modstand til bestemmelserne om aflivning af anskudte dyr. der er omtalt i forslaget. Hvis vi for eksempel jæger en narhval i løbet af dagen, og møder en anskudt hval der krydser vores rute, og afliver den. Nærværende lovforslag indeholder en bestemmelse om at vi skal efterlade den aflivede dyr.

Derefter er vi forpligtede til at indberette aflivningen til Fiskeridirektoratet, at vi har aflivet et anskudt dyr og har smidt det ud i naturen. At efterlade et aflivet dyr, er det samme som at smide det væk. Vi kan ikke acceptere at loven kommer til at indeholde sådanne irrationelle forhold. Det giver os anledning til at endnu engang at understrege, at vi ikke er naive.

Vi vil i den sammenhæng få bekræftet, da vi har hørt at garn til fangst af hvidhvaler er omfattet af loven. Vi er klar over at fangst af hvidhvaler med garn er forbudt på vestkysten.

Vi støtter heller ikke forslaget om at det kun er erhvervsfangere, der må sælge deres fangst offentligt. Vi har flere punkter, som vi ellers gerne vil have belyst, men vil henvise dem til videre drøftelse i udvalget.

Hans Enoksen